Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

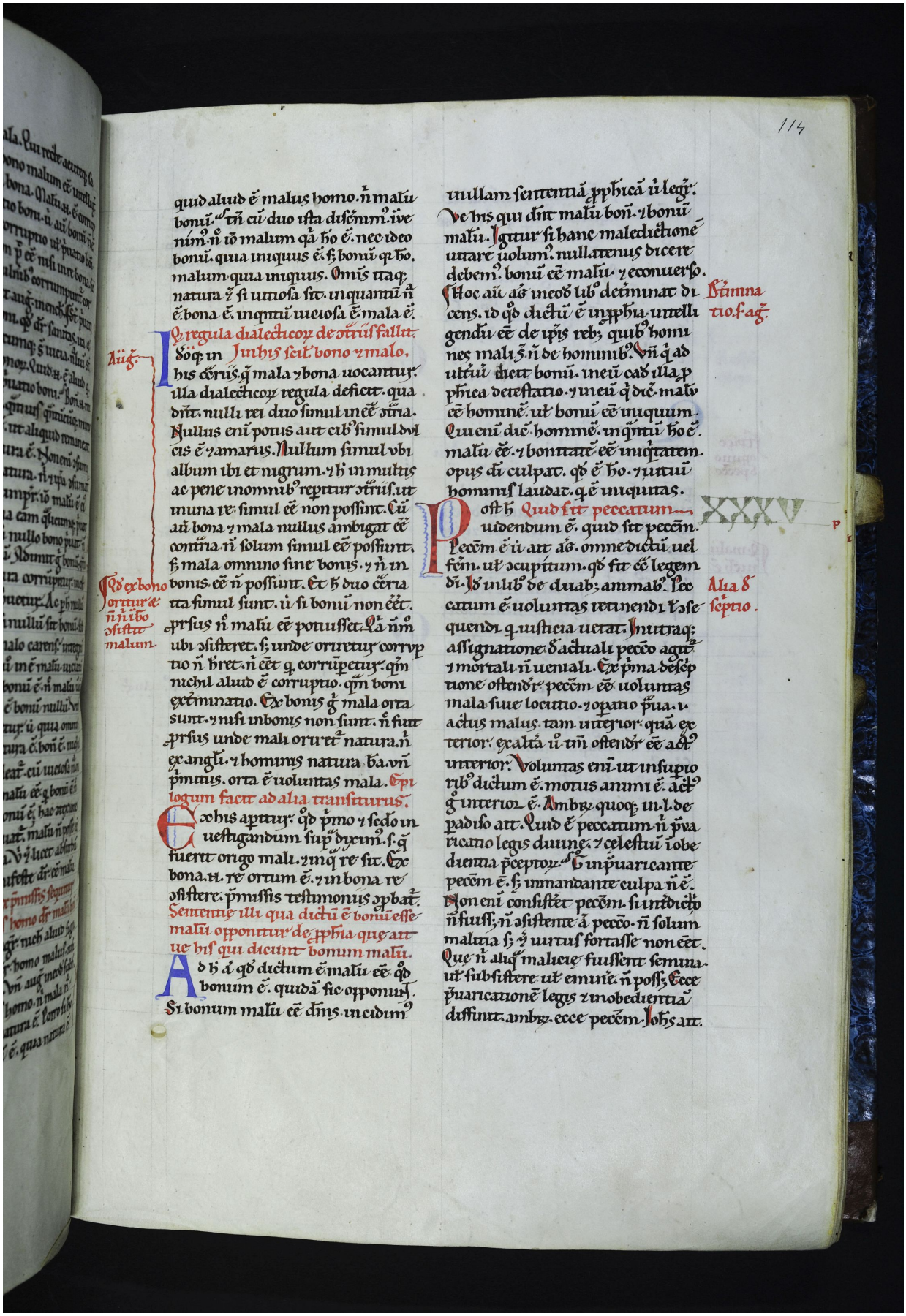

114

quid aliud ē malus homo. n̄ malū
bonū. ⁊ tm̄ cū duo ista distinguūt. ive
nim̄. n̄ ō malum qā ho ē. nec ideo
bonū. qua iniquus ē. s; bonū qr ho.
malum. qua iniquus. Omīs itaq;
natura ẋ si uitiosa sit. in quantū n̄
ē. bona ē. in quantū uiciosa ē. mala ē.

Aug.

Q; regula dialecticoꝝ de ōtrūs fallit.

Sōq; in Inhis scīt bono ⁊ malo.
his cōtrūs. q̄ mala ⁊ bona uocantur.
illa dialecticoꝝ regula deficit. qua
dicit. nulli rei duo simul inē ōtria.
Nullus enī potus aut cib̄ simul dul
cis ē ⁊ amarus. Nullum simul ubi
album ibi et nigrum. ⁊ h̄ in multis
ac pene inomnib̄ reptitur ōtrūs. ut
in una re simul ē non possint. Cū
aū bona ⁊ mala nullus ambigat ē
contria. n̄ solum simul ē possunt.
s; mala omnino sine bonis. ⁊ n̄ in
bonis ē n̄ possunt. Et h̄ duo cēria
ta simul sunt. ū si bonū non ēet.
prius n̄ malū ē potuisset. Qā n̄ nm
ubi ꝓsisteret. s; unde oriretur corrup
tio n̄ h̄ret. n̄ ēet q. corrūpetur. qm
nichil aliud ē corruptio. qm̄ boni
exēminatio. Ex bonis q̄ mala orta
sunt. ⁊ nisi inbonis non sunt. n̄ fuit
prius unde malū oriret natura. n̄
ex angli. ⁊ hominis natura ba. nī
primitus. orta ē uoluntas mala. Epi
logum facit ad alia transituris.

Q̄d ex bono oritur ē. n̄ n̄ ibo ꝓsistit malum

Ex his aptur. qd primo ⁊ secdo in
uestigandum sup̄ dixim̄. s. q̄
fuerit origo malī. ⁊ in q̄ re sit. Ex
bona. u. re ortum ē. ⁊ in bona re
ꝓsistere. p̄missis testimoniis ꝓbat.

Sententie illi qua dictū ē bonū esse malū opponitur de ꝓpria que aut ue bis qui dicunt bonum malū.

Ad h̄ ā qd dictum ē malū ēe qd
bonum ē. quidā sic opponūt.
Si bonum malū ē dīns. in eidem
unillam sententiā ꝓpriā ū legr.
Ve bis qui dicit malū bon̄. ⁊ bonū
malū. Igitur si hanc maledictionē
uitare uolum̄. nullatenus dicere
debem̄. bonū ēē malū. ⁊ econuerso.
Hoc aū ā ineōd lib̄ determinat di
cens. id qd dictū ē in ꝓpria intelli
gendū ēē de ipis reb; quib̄ homi
nes mali s; n̄ de hominib̄. Vn̄ q̄ ad
utiū dicit bonū. ineū cad illa p
prica detestatio. ⁊ in eū q̄ dic̄ malū
ēē hominē. ut bonū ēē iniquum.
Qui enī dic̄ hominē. in q̄ntū ho ē.
malū ēē. ⁊ bonitatē ēē iniqtatem.
opus dī culpat. qd ē ho. ⁊ iuxtā
hominis laudat. q. ē iniquitas.

Diuinatio. f. aug.

Post h̄ Quid sit peccatum.

XXXV

Post h̄ uidendum ē. quid sit peccīn.
Peccīn ē ū aut ā. omne dictū uel
fēm. ut ocupitum. qd fit cōtra legem
di. Id in lib̄ de duab; animab̄. Pec
catum ē uoluntas retinendi ⁊ ꝓse
quendi q. iustitia uetat. Iniuria q;
assignatione. d actuali peccto agit
⁊ mortali n̄ uenialī. Ex prima desep
tione ostendit peccīn ēē uoluntas
mala siue locutio. ⁊ opatio p̄ua. u
actus malus. tam interior quā ex
terior. ex alta ū tm̄ ostendit ēē act̄
interior. Voluntas enī. ut insupio
rib̄ dictum ē. motus animi ē. act̄
q̄ interior ē. Ambr. quoq; in l. de
padiso ait. Quid ē peccatum n̄ p̄va
ricatio legis diuine. ⁊ celestiū iobe
dientia p̄ceptoꝝ. Et in p̄uaricatione
peccīn ē. s; inmandatione culpa n̄ ē.
Non enī consistet peccīn. si in dictū
n̄ fuisset; n̄ ꝓsistente ā peccto. n̄ solum
malitia s; q̄ uirtus fortasse non ēet.
Que n̄ aliq̄ malicie fuissent semina.
ut subsistere ut eminē. n̄ poss; Ecce
p̄uaricationē legis ⁊ inobedientiā
diffinit. ambr. ecce peccīn. Iohs ait.

Alia d septio.